

3:e söndagen i Advent 241215

Samlande rubrik: Bana väg före Herren

Jag börjar med följande Jesu ord ur sista delen av evangeliet:
*16 Vad skall jag jämföra detta släkte med? **De liknar barn som sitter på torget och ropar åt andra barn: 17 'Vi spelade för er, men ni ville inte dansa. Vi sjöng sorgesånger, men ni ville inte klaga.***

Jesus fortsätter därefter med de vuxnas påståenden att Johannes döparen är besatt och att Jesus är en festprisse.

Man undrar: Varför vill inte människor dela en gemenskap, där det finns ett evighetshopp? Ett hopp om ett liv bortom det vi nu lever. Ett helt annat liv. Fyllt av glädje och frid!

Så här beskriver Jesus den evighetsframtid han erbjuder oss:
*Upp 21:3-5 Och från tronen hörde jag en stark röst som sade: »Se, Guds tält står bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem, 4 och han skall torka alla tårar från deras ögon. **Döden skall inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer. Ty det som en gång var är borta.**« 5 Och han som satt på tronen sade: »Se, jag gör allting nytt.« Och han sade: »Skriv, ty dessa ord är trovärdiga och sanna.«*

Sannolikt är det så, att man inte vill höra något som stör det bekväma liv man lever. Insikten att livet här på jorden tar slut, den tanken skjuter man undan år efter år.

Men, förr eller senare är studentsångens ord: " den ljusnande framtid är vår ..." inte längre giltig. Krämpor kommer och berättar om kroppens förfall för de flesta människor.

En inre tomhet tränger sig på: Är livet inte mer än det här?

Det Gud begär av oss, är att vi tror – helt enkelt litar på - hans ord. Vi är fria att ta till oss eller förkasta bibelns ord om det ljusa evighetshopp som Guds uppståndne son gett oss:

Bibeln förkunnar att Jesus har övervunnit döden och öppnat evighetens dörr! Det är upp till dig och mig, varje dag: Vill jag leva i ljuset av hans **kärlek eller**, i ett mörker **utan hopp?**

I 1 Kor 15:1-4, ger oss aposteln Paulus grunden för vårt **hopp**:

1 Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag förkunnade, som ni också tog emot, på vars grund ni står 2 och genom vilket ni blir räddade. Jag vill påminna er om orden i min förkunnelse – den håller ni väl fast vid, annars var det bortkastat att ni kom till tro. 3 Bland det första jag förde vidare till er var detta som jag själv hade tagit emot: att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna, 4 att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna.

Med de reflektionerna är det dags för evangelietexten:

Matt 11:12-19

12 Sedan Johannes döparens dagar tränger himmelriket fram, och somliga söker rycka till sig det med våld. 13 Ty ända till Johannes har allt vad profeterna och lagen sagt varit förutsägelser. 14 Ni må tro det eller inte, han är Elia som skulle komma. 15 Hör, du som har öron.

16 Vad skall jag jämföra detta släkte med? De liknar barn som sitter på torget och ropar åt andra barn: 17 'Vi spelade för er, men ni ville inte dansa. Vi sjöng sorgesånger, men ni ville inte klaga.' 18 Johannes kom, och han varken äter eller dricker, och då säger man: 'Han är besatt.' 19 Människosonen kom, och han äter och dricker, och då säger man: 'Se vilken frossare och drinkare, en vän till tullindrivare och syndare.' Men Vishetens gärningar har gett Visheten rätt.«